

der skal køre i udlandet, de såkaldte »grønne kort«.

Til § 276.

Stk. 1 gengiver ansvarskonventionens art. VII, 8, der giver skadelidte adgang til at rejse krav om erstatning for olieskader direkte mod forsikringsgiveren eller den, der har stillet sikkerhed for ejerens erstatningsansvar. Af lovtekniske grunde benyttes ordet »forsikringsgiveren« som omfattende såvel assurandøren som den, der har stillet sikkerhed.

Denne adgang til at sagsøge forsikringsgiveren direkte, der kun i begrænset omfang kendes i Danmark, men som synes mere udbredt i udlandet, er naturlig, hvor man ved en lovpligtig forsikring tilsigter at sikre skadelidte dækning for sit tab, uanset skadevolderens manglende betalingsevne. Den kan også have betydning, hvor den ansvarlige ejer har sin bopæl i en ikke-konventionsstat, hvor det kan være vanskeligt at forkynde en stævning.

Uanset om ejeren selv har udvist fejl eller forsømmelse, vil forsikringsgiveren kunne påberåbe sig bestemmelserne om ansvarsbegrænsning i medfør af udkastets § 270. Forsikringsgiverens ansvar vil dog aldrig kunne overstige de i § 270 anførte begrænsningsbeløb, og han vil derfor også kunne begrænse sit ansvar, for så vidt angår de i udkastets § 270, stk. 3, nævnte beløb vedrørende renter og sagsomkostninger, hvor ejeren hæfter ubegrænset.

Forsikringsgiveren vil endvidere kunne påberåbe sig de bestemmelser om ansvarsfritagelse, jfr. lovudkastets § 268, som ejeren selv kunne have gjort gældende. Ansvarskonventionens art. VII, 8, nævner endvidere, at fritagelsesgrunde, der er begrundet i ejerens konkurs eller likvidation, ikke skal kunne gøres gældende af forsikringsgiveren. Da ejerens fritagelsesgrunde er udtømmende opregnet i § 268, og da konkurs ikke ville være en fritagelsesgrund efter almindelige erstatningsretlige principper her i landet, har man fundet det overflødig at medtage dette.

Forsikringsgiveren vil dog ikke overfor skadelidte kunne påberåbe sig særlige ansvarsfritagelsesklausuler i forsikringsaftalen f. eks. om, at forsikringsgiveren er fritaget for ansvar, såfremt ejeren har handlet uagtsomt. Sådanne forbehold forekommer ofte i de ansvarsforsikringer, som rederen tegner, de såkaldte P.&I.-forsikringer. Men da ejerens forsikring, jfr. udkastets §§ 273 og 274, skal dække hele hans

ansvar efter ansvarskonventionen, vil et sådant forbehold ikke kunne godkendes.

Forsikringsgiveren er dog fri for ansvar, såfremt ejeren forsætligt har forårsaget skaden. I så fald må skadelidte rejse erstatningsspørgsmål direkte mod ejeren selv. Såfremt ejeren ikke er i stand til at betale, vil skadelidte kunne få udbetalt erstatning fra den internationale erstatningsfond, når fondskonventionen er trådt i kraft.

Det fremgår af ansvarskonventionens art. VII, 8, sidste pkt., at »The defendant shall in any event have the right to require the owner to be joined in the proceedings«. Selv om det ikke er helt klart, hvorledes denne konventionsbestemmelse skal fortolkes, må det efter udvalgets opfattelse være den naturlige forståelse af bestemmelsen, at den sagsøgte forsikringsgiver skal have adgang til i sagen mod ham at inddrage de krav, som han, såfremt han taber sagen, vil gøre gældende mod ejeren.

Stk. 2 giver i overensstemmelse med ansvarskonventionens art. V, 11, forsikringsgiveren adgang til at oprette en begrænsningsfond med samme virkning, som var den oprettet af ejeren selv, uanset om skaden skyldes ejerens egen fejl eller forsømmelse. I de tilfælde, hvor ejeren som nævnt ovenfor hæfter uden begrænsning, kan skadelidte holde sig til denne for krav, som ikke dækkes af fonden.

En forsikringsgiver kan, uanset om krav om erstatning er rejst mod denne eller ej, oprette en begrænsningsfond. Når forsikringsgiveren har oprettet en fond, må ejeren herved have opfyldt det i udkastets § 271, stk. 1, 1. pkt., anførte krav om oprettelse af en fond, og denne oprettelse vil herefter få den i udkastets § 272 anførte virkning.

Til § 277.

Som nævnt i de indledende bemærkninger foreslår udvalget, at den internationale fond for erstatning af skader ved olieforurening (fondskonventionen), hvis formål er at udbetale erstatning for olieforureningsskader i medlemsstaterne i tillæg til den erstatning, skadelidte kan få i kraft af ansvarskonventionen, ikke indarbejdes i søloven, men sættes i kraft her i riget, idet handelsministeren foranlediger, at den bekendtgøres i dens franske og engelske originaltekst samt i dansk oversættelse. En bestemmelse herom er indsat i *stk. 1*. De af fondskonventionens bestemmelser, som vil få direkte anvendelse i Danmark, er i første